

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 4165/07
13.12.2007. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Олге Ђуричић, председника већа, Томислава Медведа и Обрада Андрића, чланова већа, са саветником Врховног суда Биљаном Шундерић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиља АА и ББ, које заступа пуномоћник, АБ, против Министарства финансија Републике Србије у Београду, у правној ствари "ћутања администрације - недоношења решења, у предмету експропријације, у нејавној седници већа одржаној дана 13.12.2007. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ УВАЖАВА и НАЛАЖЕ СЕ туженом органу да у року од 30 дана одлучи по жалби тужиља.

О б р а з л о ж е њ е

Тужбом поднеом овом суду дана 10.05.2007. године тужиље, преко пуномоћника, указују да је тужени орган својим решењем од 06.12.2006. године поништио решење првостепеног органа - Одељења за имовинско-правне и стамбене послове општине Земун број 465-60/77-6 од 02.10.2006. године и предмет вратио на поновни поступак и одлуку. Наводима тужбе истичу и то да напред назначени првостепени орган није поступио по решењу туженог, као другостепеног органа, због чега су тужиље благовремено изјавиле жалбу због ћутања администрације. Како по изјављеним жалбама није поступио ни тужени орган у прописаном року од 60 дана, као ни у даљем року од 7 дана по поновљеном тражењу тужиља, то су се по оцени истих стекли услови за покретање предметног управног спора. Са наведених разлога предлажу да суд тужбу уважи, те својом одлуком а према захтеву јасно изнетом у жалби тужиља, сам реши предметну управно-правну ствар.

Тужени орган је поднеском 07 број 465-02-00377/91 од 05.10.2007. године, а који је достављен овом суду дана 09.10.2007. године известио суд да се ради о неуредној тужби, са којих разлога је исту вратио, како би претходно била уређена ради даљег поступања, при чему није дао свој одговор на тужбу нити уз наведени поднесак доставио списе предмета.

Поступајући по предметној тужби, а без достављених списа, након оцене навода тужбе и доказа достављених уз тужбу, Врховни суд Србије је нашао:

Тужба је основана.

Наиме, одредбом члана 24. став 3. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ", број 46/96), прописано је да ако првостепени орган против чијег акта је дозвољена жалба није у року од 60 дана или у законом одређеном скраћеном року донео решење по захтеву, странка има право да поднесе захтев другостепеном органу. Против решења другостепеног органа странка може покренути управни спор, а може га под условима из става 1. овог члана покренути и ако овај орган не донесе решење.

Одредбом става 1. истог члана Закона, прописано је да ако другостепени орган није у року од 60 дана или у законом одређеном краћем року донео решење по жалби странке против првостепеног решења, а не донесе га ни у даљем року од 7 дана по поновљеном тражењу, странка може покренути управни спор као да јој је жалба одбијена.

У конкретном случају, а имајући у виду напред цитиране одредбе Закона, суд налази да су се стекли услови за покретање управног спора због недоношења решења, јер се из навода тужбе и списа које су тужиље доставиле уз тужбу, може јасно утврдити да је тужени орган донео решење број 465-02-00377/91 од 06.12.2006. године, којим решењем је поништено решење Одељења за имовинско-правне и стамбене послове општине Земун број 465-60/78-6 од 02.10.2006. године и предмет враћен првостепеном органу на поступак по примедбама изнетим у образложењу тог решења. Из образложења истог решења туженог види се такође да је тим поништеним - првостепеним решењем од 02.10.2006. године иначе одбијен, као неоснован, захтев тужиља за поништај решења о експропријацији Секретаријата за привреду и финансије Скупштине општине Земун број 465-60/77-6 од 25.11.1977. године. Надаље из достављених доказа уз тужбу може се видети да првостепени орган није поступио по налогу другостепеног органа датог у решењу тог органа од 06.12.2006. године, те да у поновном поступку није донео ново решење којим би одлучио о постављеном захтеву тужиља, као и то да су тужиље због недоношења првостепеног решења у прописаном року туженом органу поднеле жалбу 06.02.2007. године, односно 26.02.2007. године, али да ни тужени орган није поступио по напред наведеним жалбама у прописаном року од 2 месеца, као ни у даљем року од 7 дана а по поновном тражењу тужиља заведенем кол туженог органа

месеца, као ни у даљем року од 7 дана а по поновном тражењу тужила зведеном код тужених органа дана 27.04.2007. године.

На основу свега напред изнетог, суд налази да је у предметном случају повређен закон на штету тужила и то одредба чл. 208. став 1. ЗУП-а, тиме што првостепени орган није поступио по налогу другостепеног органа у поновном поступку, односно тиме што није донео решење по захтеву странке у прописаном року, као и повреда одредбе члана 237. став 1. истог Закона, учињена на начин што тужени орган у прописаном року од 2 месеца није донео решење о жалби тужила, нити је своје решење донео у даљем року од 7 дана по поновном тражењу тужила, са којих разлога је предметну тужбу ваљало уважити, те применом члана 41. став 5. Закона о управним споровима обавезати тужени орган да донесе одговарајуће решење у остављеном року.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ

дана 13.12.2007. године, У.4165/07

Записничар, Председник већа-судија,

Биљана Шундерић, с.р. Олга Ђуричић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

РС